

μου και ηρεμώ. Νιώθω χρήση και χαιρόμαι που τα παιδιά αλλιάζουν", μας λέει η Βέρα που είναι η μόνη τσιγγάνα εθελόντρια στο Κέντρο. Τα παιδιά κάνουν το σταυρό τους και αρχίζουν να τρώνε και τα πειράγματα μεταξύ τους δίνουν και παίρνουν. Το φαγητό μαγειρεύεται στην κουζίνα που είναι δωρεά της Ελληνικής Αστυνομίας και το Κέντρο διατηρεί μια πολύ καλή σχέση με τους αξιωματικούς της ΕΛΑΣ. "Πολλές φορές πηγαίνουμε με τα παιδιά και τρώμε μαζί τους στην τραπεζαρία του Μεγάρου και διοργανώνουμε μαθήματα κυκλοφοριακής αγωγής και σωστής συμπεριφοράς", σημειώνει ο π. Αθηναγόρας. Μάλιστα, ένας μικρός έχει ήδη αποφασίσει ότι όταν μεγαλώσει θα γίνει αστυνομικός. "Βλέπω τι γίνεται γύρω μου. Βλέπω όσα δεν μπορούν να δουν αυτοί και είναι πολλά. Θέλω να βοηθήσω όσο περισσότερο μπορώ", λέει. Μετά από έξι χρόνια η τοπική κοινωνία συμπαραστέκεται και στηρίζει με τον τρόπο της το έργο του Κέντρου Προστασίας Ανηλίκων, καθώς ξέρουν ότι ο πατέρας Αθηναγόρας έχει υπό την επίβλεψη του και τα δικά τους παιδιά. "Υπάρχει η αναγνώριση της δουλειάς μας και αυτό έχει πολλές φορές αποδειχτεί σωτήριο για μας". Κάθε Παρασκευή η θεία λειτουργία τελείται αργά το απόγευμα για να μαζεύονται οι τσιγγάνοι της περιοχής και όσο θέλουν να κάθονται και να ακούνε. Για να μην κουράζονται μάλιστα, η διάρκεια της λειτουργίας έχει μειωθεί από τρεις ώρες σε μία.

"Δεν παίρνουμε χρήματα"

Τα τρόφιμα, τα ρούχα, τα παιχνίδια και σχεδόν ό,τι υπάρχει μέσα στο Κέντρο Προστασίας Ανηλίκων ΡΟΜ προέρχεται από δωρεές ιδιωτών και απλών ανθρώπων. "Δεν δαπανώνται εκκλησιαστικά ή πολιτικά χρήματα εδώ. Μας ενισχύουν επιχειρηματίες και επαγγελματίες της Θεσσαλονίκης και της χώρας. Δεν δεχόμαστε τα χρήματά τους, αλλά τους λέμε τι χρειαζόμαστε και μας το προμηθεύουν. Έτσι είμαστε και εμείς καθαροί και εκείνοι έχουν ήσυχη τη συνείδησή τους", μας λέει κατηγορηματικά ο π. Αθηναγόρας και συμπληρώνει ότι τα μόνα έσοδα του ιδρύματος προέρχονται από το 1/3 των εσόδων του παρεκκλήσιου των ΚΤΕΛ που ανέρχεται σε 3.000 ευρώ το χρόνο. Το Κέντρο και η προσπάθεια του πατέρα Αθηναγόρα και των εθελοντών έγινε γνωστό μέχρι και στη Φιλανδία. Όπως μας εξηγεί ο ιερέας, όταν επισκέφθηκαν τη χώρα μας και το υπουργείο Παιδείας αξιωματούχοι της φιλανθικής κυβέρνησης και ρώτησαν τι κάνουμε ως χώρα με τους ΡΟΜ, η μόνη αποτελεσματική υποδομή που είχε να επιδείξει το κράτος ήταν αυτή του Κέντρου Προστασίας Ανηλίκων Ρομ στο Δενδροπόταμο. Οι Φιλανδοί πέρασαν μια ολόκληρη μέρα στο Κέντρο και έφυγαν εντυπωσιασμένοι.

"Παραφρονία" ανθρωπιάς

Το επόμενο βήμα είναι να μεταφερθεί το Κέντρο Προστασίας σ' ένα αυτόνομο κτίριο και να φύγει από το υπόγειο της εκκλησίας του Αγίου Νεκταρίου που πλέον δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες στέγασης

των παιδιών. Γι' αυτό το σκοπό έχει παραχωρηθεί στο Κέντρο ένα οικόπεδο 2,5 στρεμμάτων στο δρόμο προς τη Λαχαναγορά, αλλά ακόμη δεν έχει προχωρήσει η διαδικασία ανέγερσης του κτιρίου. "Θα οργανωθούμε καλύτερα και θα αποκτήσουμε μεγαλύτερους χώρους για τα παιδιά, την τραπεζαρία, την κουζίνα και τις τάξεις με τα μαθήματα. Έχουμε τον τρόπο και την όρεξη να πάρουμε τα παιδιά από τα φανάρια και να τα σώσουμε από την καθημερινή κόλλαση στην οποία ζούνε. Εάν μάθουν να ξηπνούν για το σχολείο, θα μάθουν να το κάνουν και για ένα τίμιο μεροκάματο. Θα μοιάζουμε με μια "παραφρονία" μέσα στην πιο επικίνδυνη περιοχή του Δενδροποτάμου", μας λέει ο ιερέας. Μέσα στο καθιστικό με τους μεγάλους καναπέδες και τους υπολογιστές που συγκεντρώνονται τα παιδιά ακούγεται μουσική. Γύρω από το Νίκο που παίζει την κιθάρα του έχει μαζευτεί και η υπόλοιπη παρέα. Ο ίδιος στα 16 του πηγαίνει τρίτη γυμνασίου και έρχεται στο Κέντρο τέσσερα χρόνια. Θέλει να γίνει μηχανικός αυτοκινήτων για να μην καταλήξει στα "λούκια" που έχουν μπει άλλοι συνομήλικόι του. Καθώς φεύγουμε ακούμε τα λόγια με τσιγγάνικη προφορά: "Κάποιο βράδυ σου 'χα πει πως θέλω να πετάξω σαν πουλί πάνω απ' τον κόσμο...".